

LES CIUTATS DELS SONG I LA CONQUESTA MONGOL EL PONT I LA VIDA URBANA

El riu està atapeït amb tot tipus de vaixells. Davant de tot hi ha un vaixell de passatgers amb les finestres cobertes amb cortines. Al darrere, hi ha un celler, identificat, com era habitual **a l'època dels Song, per una bastida i un cartel penjat a l'entrada.** Els licors eren un monopoli de l'Estat, juntament amb la sal i el té. Com al cas del restaurant que vàiem abans, el celler té dues entrades, una pel carrer i **l'altra directament per la vora del riu, des d'on entren dos clients.**

Pel carrer passa un carretó sostingut sobre una única i gran roda al mig, un mitjà de transport molt habitual des dels temps dels Han, mil anys abans. És un Vehicle molt enginyós que distribueix la càrrega equilibradament i que pot portar fins a sis passatgers a la vegada. Hi ha molts carretons al rotlle Qingming, que són empesos per homes o per ases. Diverses embarcacions pugen i baixen pel riu. Al mig del corrent, vuit homes remen en un vaixell cap a la ciutat, mentre que cinc homes més **n'arrossegueu un altre, tirant d'una corda des de la riba.** En primer pla, una dona, que acaba d'estendre **la bugada, llença l'aigua de rentar al riu.** Una altra dona, amb el cap cobert munta sobre un ase.

A l'època dels Song les dones rarament passejaven pels carrers. La prevalent ideologia del neoconfucianisme les mantenia tancades a les seves zones privades i **l'embenat dels peus** –en aquell temps, probablement encara exclusiu de les classes altes– en limitava la mobilitat.

Un gran vaixell s'aproxima al pont i tots els mariners en baixen el pal amb molt de compte, mentre els vianants observen la maniobra i criden. El pont es troba al centre del rotlle. La part de sota del pont, amb les seves estructures de fusta **unides amb bigues de ferro, revela l'avançat nivell en enginyeria de ponts a la Xina.** Els famosos ponts de pedra de Quanzhou, a la província de Fujian, són una prova **addicional de l'espectacular enginyeria civil a l'època dels Song.** Hi ha un gran trànsit sobre el pont: carretons, palanquins, ases i cavalls proven de creuar-lo alhora que alguns vianant **s'aturen per comprar un aperitiu a les parades, i d'altres es** recolzen a les baranes per mirar els vaixells que passen. Oficials muntats a cavall es mouen juntament amb la multitud cridanera, més interessada en el trànsit del riu que en ells. Veneclors ambulants caminen en busca de clients sobre el pont.

Les ciutats dels Song no només tenien restaurants i cellers, sinó que hi havia venedors ambulants que portaven aparells i que muntaven parades de menjar, tal com es troben avui dia a qualsevol ciutat xinesa. Ambdós costats del pont estan plens de petites parades que ofereixen tot tipus de productes, incloent-hi sabates i ganivets. El nivell metal·lúrgic de la Xina Song era el més alt del món.

Més enllà del pont, una gran bastida i un cartell amb tres ratlles indiquen un gran celler, que ven vi i licors d'arròs. A la planta superior, un grup d'homes esta bevent i parlant. Davant del celler, un home compra una peça de roba a un venedor ambulat. El cotó es produeix a la Xina des de l'època dels Song i els teixits de cotó ja s'han estès a gran escala, ja que era més barat que la seda i més confortable que les robes que es coneixien abans, més aspres. Davant de tot, un venedor ofereix caramels a un nen i la seva mare: el sucre era un producte generalitzat amb els Song. A l'altre costat del riu, vaixells de passeig guaiten per clients.

Als carrerons hi ha un bon aldarull. Mentre la gent seu i fa un àpat als molts restaurants disponibles, un mestre fuster i el seu aprenent estan ocupats construint un carretó. A l'altra banda del riu un contacontes reuneix al seu voltant un cert **nombre de public: entre d'altres hi ha erudits**, amb les seves llargues robes i barrets característics. El pròsper centre urbà no només atreia el comerç, sinó també l'entreteniment al carrer, amb teatres de marionetes, contacontes i acròbates que oferien emoció al carrers atapeïts. Una dona amb el cap cobert munta a cavall al darrere d'un carro empès per un bou; un endeví atén un parell de clients, i un petit grup de gent es relaxa al davant d'uns barracons militars amb piques creuades al damunt del mur i un cavall tombat al pati.

Totes les ciutats emmurallades de la Xina tenien estacionades guarnicions militars. Un petit rierol serpenteja pels carrers, cobert cada pocs passos per petits ponts de fusta. Els costats dels rierols estan comprimits amb taules de fusta reforçades per les arrels dels salzes; la prevenció d'inundacions és sempre ben visible als rius xinesos. Al fons, un monjo budista camina al davant d'un temple budista amb una porta tatxonada i a cada un dels costats, una columna amb capitells elaborats. El budisme, en aquest moment, s'ha convertit en una associació emprenedora i els seus temples posseeixen gran quantitat de terrenys i d'edificis impressionants a les principals ciutats xineses. Un grup d'erudits es recolza a les baranes d'un pont de fusta no gaire gran. Amb els seus vestits característics i els seus barrets al cap, aquests literats, probablement estudiants que es preparen pe als exàmens, es poden veure per tota la ciutat. La carrera oficial ja era una important escala per als arribistes a l'època dels Song. Més enllà del pont, la porta de la ciutat es troba oberta, amb una impressionant torre da maons, mentre que les restes del mur de la ciutat, fet de terra piconada, s'ensorren, i molts arbres hi creixen a sobre.

Els murs inestables potser simbolitzen l'expansió urbana més enllà dels murs de la ciutat. Els camels que creuen la porta assenyalen el començament amb terres llunyanes.